

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Božično darilo.

Vesele praznike želimo vsem našim čitateljem in somišljenikom. Obenem pa smo letos v prijetnem položaju, da poročamo tudi lahko o lepem božičnem darilu, ki so ga priborili kmečkemu ljudstvu naši poslanci na Dunaju.

Slovenski klub je imel v državni zbornici dva nujna predloga, ki bi morala priti takoj po vladnih predlogih o začasnem proračunu, o priklopi Bosne in o pooblastilnem zakonu za sklepanje trgovinskih pogodb (predvsem s Srbijo) v razpravo. Stavl je oba predloga v imenu svojih tovarišev naš štajerski poslanec dr. Korošec.

Eden predlog se je nanašal na pomanjkanje krme, drugi predlog na nemire v Ptuj, Mariboru in Celju.

Takoj za tema dvema nujnima predlogoma se je nahajal nujni predlog socialdemokratov o ljudskem zavarovanju. Socialdemokratom je bilo mnogo do tega, da pride njihov predlog še pred božičnimi prazniki v splošno razpravo. Pogajati so se začeli z vlado in s strankami, da se jim to omogoči.

Vsled tega so prišli tudi naši poslanci v krog pogajanj in s svojima nujnima predlogoma so imeli hipno ključ do mirnega razvozljanja parlamentarnega položaja v rokah. Pogajanja z vlado so pokazala, da vlada zaradi pomanjkanja krme ne bo več odlašala s prepotrebno podporno akcijo, tudi če se tozadevni nujni predlog odtegne. Poslanci Slovenske kmečke zveze so v tem oziru govorili z voditeljema poljedelskega in finančnega ministrstva, osobito pa so pogajanja z ministrskim predsednikom pokazala, da lahko brez strahu za stvar odstopijo od svojega nujnega predloga.

Obenem so bili naši poslanci že od vsega začetka tako previdni, da so s tovarišem Roškarjem vložili nujni predlog zaradi pomanjkanja krme, ki je prišel v odsek za podpore. Sedaj so se v pogajanju s socialdemokrati zagotovili, da pride ta nujni predlog še pred božičnimi prazniki v razpravo in da dobi Roškar besedo, v kateri opiše bedo spodnještajerskih živinorejcev.

Z ozirom na vse to, je dovolil Slovenski klub svojemu članu dr. Korošcu, da odtegne svoj prvi nujni predlog. In res, razprava zaradi podpor se je vršila. Roškar je dobil besedo, njegovi predlogi so se sprejeli kakor tudi predlog dr. Benkoviča, ki zahteva

odpomoči zaradi pomanjkanja živil v Benkovičevem in Koroševem volilnem okraju.

Vendar je še stal eden nujni predlog dr. Korošca na poti predlogu o socialnem zavarovanju, namreč zaradi znanih nemirov. Ta predlog bi se obravnaval skupno z enakimi predlogi slovenskih, čeških in nemških poslancev. Nekateri slovenski in češki predlagatelji so želeli, da pred božičnimi prazniki ne pride v razpravo. Predsednik zbornice se je izjavil, da tudi ne bo dal o njem pred prazniki razpravljati, in da bo prekinil pred njim razpravo.

Na drugi strani so bili socialdemokrati voljni, da pripustijo nujno razpravo o melioracijskem zakonu, ki je tako dalekosežne važnosti za kmečki stan, ako dr. Korošec zapostavi svoj drugi nujni predlog. Ko so bila pogajanja v tem oziru do zadnje pičice gotova, je odtegnil dr. Korošec svoj nujni predlog zaradi nemirov, tako da je bila pot do predlogov o ljudskem zavarovanju prazna. Vkljub temu pride dr. Korošev predlog še v razpravo, ker ga je takoj zopet stavl. Seveda ima predlog sedaj drugo mesto.

Socialdemokrati so opustili svoje nasprotstvo proti melioracijskem zakonu, zakon se je sklenil in kmetje dobijo odslej vsako leto

4 milijone kron

več denarja v svrhu melioracije svojega gospodarstva. Melioracije so vsa gospodarska dela, ki služijo v povzdigo kmečkega pridelovanja n. pr. naprave proti plazovom, povodnjem, naprave vzornih hlevov i. t. d.

Lepo darilo za božič nam prinašajo naši državni poslanci domov. Darilo bo kmečkemu ljudstvu v korist, in zato se ga z našim ljudstvom vred iskreno in odkritosrčno veselimo.

Politični ogled.

— Državni zbor je dne 19. t. m. deloval pozno v noč ter potem šel na počitnice, ki bodo trajale do 19. januarja. Medtem časom dobimo bržkone novo ministristvo, ki bo je sestavljen sedanji ministrski predsednik baron Bienerth iz vrst poslancev. Ni izključeno, da pride takrat tudi kak jugoslovanski minister v postev.

— Za kmečko ljudstvo. O pridobitvah naših državnih poslancev za kmečko ljudstvo poročamo v uvodnem članku. O tej stvari piše ljubljanski „Slove-

nec“: Socialni demokrati se silno boje svojih volilcev, ki že začenjajo izprevideti, kako brezvestno socialdemokratski poslanci zavlačujejo predlogo o starostnem zavarovanju. Ker se je že glasovalo za prvo branje, ne morejo več z lepa nazaj. Zelo bi radi, da bi se prvo branje izvršilo že pred Božičem in vladna predloga odkazala odseku. Temu pa sta na poti dva nujna predloga dr. Korošca, ki ki morala priti prej v razpravo. Dr. Korošec je v sporazumu s „Slovenskim klubom“ dal prednost socialnemu zavarovanju, da ne bi se tako važna predloga le za najkrajši čas zavlekla. Vsi priznavajo, da gre za sluzga „Slovenskega kluba“ in dr. Korošcu, ki je popravil socialdemokratsko napako, kolikor se je dalo. Dr. Korošec je pri tej priliki dosegel od socialnih demokratov neko za kmečki stan zelo važno zagotovilo. Socialni demokrati se namreč ne bodo upirali, da pride vladna predloga o melioracijskem zakonu nujnim potom v zbornici še pred prazniki v razpravo. Na ta način dobe kmetje za prihodnje leto štiri milijone kron več v melioracijske namene. Vrh tega dobijo govornika „Slovenskega kluba“, dr. Korošec in Grafenauer priliko, da v razpravi o socialnem zavarovanju natančno opišeta žalostne razmere kmečkega stanu, zlasti radi suše in uim. Vsled pametne politike „Slovenskega kluba“ pride socialno zavarovanje v odsek, reši se melioracijska predloga, ki je zlasti za naše vodovode nepopisne važnosti in vrh tega se naše kmečke razmere spravijo v razgovor.

— Pooblastilni zakon, s katerim se dovoljuje vladi, da podaljša sedanje trgovinske pogodbe s sosednimi državami za tri mesece, je državna zbornica dne 19. t. m. sprejela z dvotretjinsko večino. Naši poslanci dr. Benkovič, dr. Korošec, Pišek, Roškar so glasovali proti pooblastilnemu zakonu, čeprav je vlada pretila, da si ga sicer sama dovoli s točko 14. naše ustave. Na podlagi tega zakona bi si dovolila vlada pooblastilni zakon za celo leto ter bi bilo v njem tudi zadržano, da se smejo začasno skleniti celo nove trgovinske pogodbe.

— Nova zveza strank se je ustanovila v državnem zboru. Slovincem in Hrvatom so se pridružili katoliško-narodni Čehi in pa Starorusini. S tem je katoliški življenj v zvezi v taki premoči, da bi slovenski liberalizem, četudi bi imel na Dunaju sposobnejše zastopnike, ničesar ne mogel opraviti. V državnem zboru je obudila ta nova zveza veliko pozornost in obeno je mnenje, da se bo na njo moralo ozirati tudi pri prihodnji sestavi novega ministristva.

PODLISTEK.

Božič v tujini.

I.

Po mestu Zemunu so žarele električne luči. Z dr. Mirkom Miloševićem sva se sprehajala po donavskem obrežju. Bila je lepa, topla, južna noč. Nebo je bilo prevlečeno z lahкими oblaki, tu in tam pa so lesketale in migljale zvezde. Na drugi strani Donave so se dvigale na nizkih bregovih palače in koč srbske prestolice. Po ulicah so zažgali električno luč. Zdela se mi je, kakor da sem doma in da gledam, kako se zažiga po hribovskih kres za kresom, eden lepši in pa svetlejši od drugega. In če sem uprl pogled v globoko Donavo, sem videl v vodi luči, kakor da so jih prižgale vodne vile na dnu reke v palači povodnega moža.

„Ti opevaš električno luč, kaj ne, brate“, me zbadljivo nagovori prijatelj, videč, da sem se zatopil v krasoto Belega grada, ki tako divno leži ob Donavi kakor Napoli ob morju.

Ta moj prijatelj! Bil je odkritosrčen, dober, vse bi mi bil storil, vse sem mu smel zaupati, molčati je znal kakor grob. Prijateljstvo mu ni bila prazna beseda; pokazal je svojo ljubezen v dejanju. Rad sem ga imel kakor pravega rodnega brata. Samo da ne bi bil tako prozajčen! Kedar sem jaz sanjaril o lepoti večera, o šumljanju donavskih in savskih valov, ko sem mu vneto pripovedoval o bodoči moči in slavi slovanskih narodov, — me je prekinil s popolnoma vsakdanjo, neprikladno opazko, in bil sem jezen, srdit na njega. Ali, ko je prijatelj videl, da me je užalil, me je potrepal z roko ob rami in se glasno in

zvonko zasmeljal s tistim odkritosrčnim smehom, v katerem ni zasmehovanja, ne preziranja in ne hinavstva.

„Le hud ne bodi, prijatelj! Veš, pesnik in prozajik se kaj dobro vjemata. Če pesnik sili previsoko pod oblake, ga prozajik prime lepo za roke, pa ga povede doli na navadna zemeljska tla. Če se pa prozajičen človek hoče pregloboko pogrezniti v navadno zemsko blato, mu pa spet pesnik posodi krila, da ga dvignejo v višave.“

Tako je modroval moj doktor, in jaz sem se potolažil, vedoč, da misli pošteno.

„Kje pa misliš božičevati“, me vpraša iznenada prijatelj.

„V svoji tihi sobici, — kje drugje“, mu odgovorim.

„Tisto pa ne, brate! Ti prideš k meni, pa boš gledal, kako bo moj Mirkec skakal okoli božičnega drevesca. In čaja nama skuha moja ženka. Menda te ne bo vse to dolgočasilo?“

„Prav rad sprejemem tvoje povabilo, hvala ti! Rad bi zopet enkrat gledal smrečico, kako žari v neštevilnih lučicah, rad bi zopet enkrat postal dete, ki steza svoje rokice po Jezuškovih darovih, obešenih po smrečjih vejicah“ —

— „in izpil čašo močnega čaja z jamajka-romom“, me prekine prozajični tovariš.

„Niti takih užikov se ne bom branil.“

II.

Bila je južna noč, topla kakor spomladi. V tukajšnjih krajih je včasih okoli božiča tako mehko vreme, da sedijo ljudje pred hišo in uživajo prijetno, blagodejno toploto. Zato pa proti Veliki noči zaplešejo

snežinke, in še v maju pada tako hladen dež, da pordeče roke, držeče dežnik.

Z doktorjem sva slonela na oknu v njegovi pisalni sobi. Kar naju pokliče gospa, veleča nama, naj se potrudiva v jedilno sobo.

„Pri meni najdeš vse po starem hrvatskem običaju“, mi reče prijatelj. „Hočem, da se še vedno spominjam, kako je bilo na sveti večer v rojstveni seljaški hiši.“

Ko vstopiva, se prepričam, da je govoril resnico. Po sobi je bila razstlana slama v spomin na to, da je Zvečičar počival na slami. Tudi na mizi je bila razstlana slama v obliki križa. Črez križ pa je bil pogrnen krasen namizni prt. Na sredi mize je stal krožnik, na sredi krožnika čaša, v čaši pa so bile tri tanke sveče, spletene v eno, ki se je pa na vrhu delila zopet v tri svečice. Te tri svečice značijo presv. Trojico. Okolu in okolu sveč pa so poganjale iz žitnih zrn zelene bilke. Ta zrna denejo na krožnik na dan sv. Katarine ali pa sv. Barbare, zalivajo s toplo vodo in puste, da poženejo iz njih zelene bilke.

Razun tega je bilo na mizi medene rakije, krožnik z medom in v njem narezani koščeki belega luka (bele čebule), hrena in jabolk, in okrogli, krasno spleteni božični kolač, vrh kolača pa lepo in veliko jabolko.

Ko je zazvonilo angelsko češčenje, se je doktor prekrizal, molil, in jaz in gospa in dekla smo molili za njim. Potem je vzel hišni gospodar kadila in je okadil celo hišo. Mi smo ga spremljali iz sobe v sobo, v kuhinjo in v klet.

Ko se vrnemo, sedemo za mizo, gospodar vzame požirek rakije in da ostalim po vrsti. Potem zaužije košček luka in da vsakemu košček, češ, to je lek proti koleri in raznim boleznim, ki so nekaj vladale

— **Deželnozborske volitve na Kranjskem.** O deželnozborskih volitvah v splošni skupini na Kranjskem smo že poročali v zadnji številki. Poročali smo, da je Slovenska ljudska stranka na deželi sijajno zmagala in da je prišlo v Ljubljani do ožje volitve med kandidatom narodno-napredne stranke Turkom in socialnim demokratom Kristanom. Ožja volitev se je vršila dne 19. t. m. Zmagal je kandidat narodno-napredne stranke g. Josip Turk. Volilci S. L. S. so pokazali vzorno disciplino in se volitve niso udeležili. Če bi se bila S. L. S. količikaj ganila, bi bil narodno-napredni kandidat propadel.

Mala politična naznanila.

Dne 18. decembra: Gosposka zbornica bo imela sejo v ponedeljek po Božiču, da reši nujne, po zbornici odobrene predloge. — V Londonu se ustanovi z novim letom slovanski tiskovni urad, ki bo informiral (dajal poizvedbe) vse svetovne liste o položaju Slovanov in o dogodkih v slovanskih ozemljih. — V Perziji je vojaško šahu odreklo pokorščino. — Predsednik ruske dume Kumjakov je podal ostavko.

Dne 19. decembra: Cesar je sprejel včeraj v avdijenci italijanskega poslanika, ki je izročil odgovor italijanskega kralja na naznanilo aneksije. — Bolgarsko časopisje grozi Turčiji, ker bojkotirajo Turki bolgarsko blago. — Švicarski veliki svet je zopet izvolil sedem zveznih svetnikov in kancelarja. Predsednikom je izvoljen za l. 1909 dr. Deucher. — Predsednikom republike Haiti je izvoljen general Simon.

Dne 20. decembra: V dunajskem občinskem svetu je pričela včeraj manjšina proti proračunu z obstrukcijo. Župan dr. Lueger je grozil, da bo imel občinski svet tako dolgo seje, da se stre obstrukcija. — V kaznišnici v Štambulju so se na dan otvoritve parlamenta uprli jetniki, ki so pričakovali pomiloščenja. Vkrtilo jih je vojaštvo. Ranjenih je bilo več kaznjencev, ubit pa eden.

Dne 21. decembra: V Pragi je bilo včeraj mirno. Na eni strani Prikopov so se sprehajali nemški študenti v barvah, na drugi pa češki z narodnimi travki. Do spopada ni prišlo. — Češki deželni zbor namerava vlada meseca januarja sklicati za 14 dni. — Belgijski parlament je dovolil ženam aktivno in pasivno volilno pravico.

Dne 22. decembra: Italijanska zbornica se je odgodila do 3. februarja, vendar se splošno meni, da razpusti vlada zbornico še tekom meseca januarja, in da razpiše nove volitve. — Ogrska magnatska (gospodarska) zbornica je rešila zakonski načrt glede začasnih ureditve trgovinskih razmer z inozemstvom. — List „Edinost“ poroča iz zanesljivega vira, da goriški deželni zbor ne bo razpuščen. — Srbska skupščina je pričela včeraj zborovati. Med došlimi ulogami je tudi zakonski načrt o kreditu 10 mil. dinarjev za vojno ministrstvo.

Razne novice.

* **Iz davčne službe.** Prestavljeni so: Davčni kontrolor Planine iz Eibiswalda k davčnemu uradu v Ptuj, davčni oficijal Anton Weisenkopf iz Ptuja v Birkfeld, davčni upravitelj Franc Bartošek od davčnega urada Murau k davčnemu referatu okrajnega glavarstva v Mariboru, davčni oficijal Ivan Cigrosar

iz Celja k davčnemu uradu v Murau, davčni oficijal Franc Stadler od davčnega urada Šmarje pri Jelšah kot kontrolor k davčnemu uradu v Gornjem gradu, davčni kontrolor Rudolf Vivod iz Gornjega grada k davčnemu uradu na Vranskem, davčni kontrolor O. Stepič iz Vranskega k davčnemu uradu v Celje, davčni asistent Viktor Suske od davčnega referata okrajnega glavarstva v Mariboru k davčnemu uradu v Mariboru, začasni davčni asistent Metod Vodopivec od brežiškega davčnega urada k davčnemu uradu Šmarje pri Jelšah. — Davčni oficijal Maks Janda pri davčnem uradu v Ptuj je stopil v stalen pokoj.

* **Iz finančne službe.** Prestavljeni so: Nadpazniki Franc Fras iz Ljutomer v Radgono, Ferdinand Golob iz Ljutomer v Konjice, Ivan Pačon iz Konjice v Ljutomer; titularna nadpaznika Mihael Ferencak iz Celja v Laški trg, Alojz Koren iz Rečice v Leskovec.

* **Iz šole.** Deželni šolski svet je v svoji seji dne 10. t. m. nastavil kot nadučitelje: na ljudski šoli v Zagorju ondotnega stalno nameščenega učitelja Iv. Lovšeta; na ljudski šoli pri Sv. Antonu stalnega učitelja v Dobrni Ludovika Potočnika; kot stalne učitelje: na ljudski šoli pri Sv. Miklavžu nad Laškim začasnega učitelja pri Sv. Lovrencu na Dravi polju S. Petroviča; kot stalno učiteljico: na ljudski šoli v Arčičah začasnega učiteljico istotam Emilijo Knapič; kot učiteljico ročnih del: neaktivno učiteljico v Hrašniku Jos. Kavšek na ljudskih šolama pri Sv. Marjeti in Sv. Miklavžu nad Laškim.

* **Odvetniški izpit** je napravil v Gradcu gosp. dr. Vladimir Sernee, odvetniški kandidat v Mariboru.

* **Odklikovanje.** Cesar je odklikoval g. dr. Jakoba Sketa, profesorja na gimnaziji v Celovcu, povodom njegovega umirovljenja z naslovom vladnega svetnika.

* **Naše naznanilo.** Današnjemu listu je priložena prva številka novega, trikrat na teden izhajajočega lista „Straža“. Toplo ga priporočamo somišljenikom in našim društvom v naročevanje. Časopisje je velika moč, ustvarjamo si je!

* **Učiteljska mesta.** V celjskem političnem okraju so razpisana na ljudskih šolah sledeča učiteljska mesta: Na trirazredni ljudski šoli z nemškim učnim jezikom v Vojniku mesto učitelja; na 2 razrednici v Gornji Ponikvi mesto nadučitelja in učiteljice; na 6 razrednici na Vranskem mesto učiteljice; v Ojstrski vasi na ekspoziaturi, ki spada k ljudski šoli St. Jur ob Taboru, mesto učitelja; na 5 razrednici v Ponikvi ob juž. železnici mesto učitelja in učiteljice; na 3 razrednici pri Sv. Stefanu mesto učiteljice; na 2 razrednici v Bočni meso učiteljice; na 3 razrednici pri Sv. Frančišku Ksaveriju mesto učiteljice; na 3 razrednici v Žirah mesto učiteljice; na 3 razrednici z nemškim učnim jezikom na Laškem mesto učiteljice. Prošnje do 15. januarja 1909.

* **Za obmejne brate.** Dr. Krek je govoril na ljudskem shodu v Ljubljani en dan pred volitvami, sledeče znamenite besede: „Vodstvo na slovenskih tleh prevzame od jutri S. L. S., je mora sprejeti. Toliko časa, dokler je imela hude vojske doma, se ni mogla toliko ozirati na obmejne kraje, kakor bi trebalo. Od jutri je njena dolžnost, da v svojem srecu sklene vse naše brate od Drave do Jadranskega morja in da s podvojenim vnemo zastopa koristi ne samo kranjskega ljudstva, svojih volilcev, ampak koristi vsega slovenstva. (Živio!)“ Te besede pozdravljajo štajerski somišljeniki z velikim veseljem, tembolj, ker

so prišle iz ust tako uplivne osebe, kakor je dr. Krek v Slov. ljudski stranki na Kranjskem.

* **Gozdnihi sadik oddaja.** V spomladi 1909. leta se bodo iz državnega nasada v Ptuj oddale naslednje vrste sadik, in sicer: Smreke 1000 sadik 4 do 6 kron, bori 1000 sadik 3 K, mecesni 1000 sadik 4 K, akacije 1000 sadik 4 K, črni orehi 1000 sadik 20 K, laški orehi 1000 sadik 20 K, vrbovi ključki 10 v kilogram. Neimovitim posestnikom, kojim uboštvo potrdi občinski urad, se oddajo sadike proti plačilu upravnih stroškov. Naročila je vposlati e. kr. okrajnemu gozdarskemu nadzorništvu v Mariboru ali e. kr. gozdarski nadzorni postaji v Ptuj.

* **Pri volitvah v štajersko trgovsko in obrtno zbornico** so na celi črti zmagali Nemci. Slovenska trgovska in obrtna društva niso v polni meri storila svoje narodne dolžnosti. Dokler bodo ta društva plavala v liberalnem toku, sploh nimamo od njih pričakovati odločnega narodnega dela. Liberalizem je bil vedno v prvi vrsti sebičen in potem še le naroden.

* **Vlada in zadružništvo.** Naše poljedelsko ministrstvo podpira zelo poživnovalno naše zadružništvo, ker želi, da si ljudstvo potom zadrug izboljša svoj gospodarski položaj. Pred kratkim je dobila kmetijska zadruga v Makolah 6000 kron in sicer za leta 1909, 1910, 1911 in 1912 po 1500 kron. Podpora je izposlovala Zadruga Zveza v Ljubljani. Kmetje! Združujte se v zadruge, osobito v nakupovalne in prodajalne zadruge, strojne zadruge itd.

* **Liberalni manevri.** Liberalci se na celi strani na videz zelo potegujejo za kompromis pri deželnozborskih volitvah, na drugi strani pa vse mogoče neresnice spravljajo med svet, da bi ne prišlo do kompromisa. Znana liberalna neodkritost! Sedaj vedo ti ljudje že celo za kandidate Slov. kmečke zveze, čeprav se Kmečka zveza ni imela niti enega posvetoovanja v to svrhu. Tudi mil. g. knezoškofa hočejo liberalci izigravati proti Kmečki zvezi. Liberalci so dobri učenci! Vse to smo že doživeli in preživeli od strani „Štajerca“.

* **„Narodni List“** suknje meri. Dalekovidnost politike celjskih liberalcev je res občudovanja vredna. Pred nedavnim časom so se v „Domovini“ in v „Narodnem Listu“ trudili rešiti veliko svetovno vprašanje, koliko ima dr. Korošec dohodkov na leto, na mesec, na teden, na dan. Se ni bilo rešeno to vprašanje, že je prišlo drugo na površje: kam bo dr. Korošec šel za dekana? Sedaj pa pretresa liberalne možgane že zopet nova pretresljiva novica: poslanec Rožkar si je bojda dal napraviti novo črno suknjo, nosi zlato verižico in rejen trebušček. Tako poroča napredna glava v zadnjem „N. L.“ Res, duhovita in pereča vprašanja, katerih še cela vrsta čaka na rešitev. Sedaj si bodo celjski liberalci ustanovili dnevnik in tam bodo lahko sproti zasledovali, če si da kak klerikalec napraviti novo suknjo, nove hlače ali nove škornje: poleg vremenskih prikazni bo stalno poročilo, koliko posameznim klerikalcem od tedna do tedna trebuh zraste, če se komu vsled tega gumbi potrgajo, koliko klerikalec na dan poje in spi, kolikokrat se mu na dan kihne, kolikokrat se vsekne itd. Tako bosta nov dnevnik pa „N. L.“ že za silo zmagovala ogromno gradivo in zadostila duševnim potrebam „napredne“ inteligence.

* **Nemška lakomnost.** Odkar imajo tudi Sloveni svoje šole, imajo tudi več domačih študiranih ljudi, in ker so ti jako dobri za rabo, dobijo tudi primerne službe in obrti. To pa jezi Nemca, ki je samogolten in ne privošči nobenemu drugemu človeku še kruha-

med narodom, na to pa meda in košček jabolka kot lek proti grloboli in hrena kot zdravilo proti glavobolu.

Ko smo to zaužili, donese služkinja ribjo juho, za juho pa pečene ribe in medenih kolačev. Vse to smo zalivali z močno sremsko kapljico.

Doktorica je bila le malo pri nas. Tolažila je Mirkeca, ki je bil baš ta dan nekaj zakrivil, pa ga je strogi papa kaznoval s tem, da je moral v svoji sobici čakati, dokler mi povečerjamo. Če se ga potem Jezušček usmili in mu pozvoní, bo smel k božičnemu drevescu, če pa ne, pa v posteljo.

No, ker sva gospa in jaz z združenimi močmi prosila doktorja, naj se kmalu usmili jetnika, je res zvonec kmalu zapel, vrata so se odprla in Mirkec je stal pred bogato okrašenim, v mnogobrojnih lučicah se lesketajočim božičnim drevescem. Zaupno je uprl očesca v mamo in mene, a boječe se je ozrl v očeta, ki ga je rahlo pokaral, potem mu pa dovolil, da si sme vzeti, karkoli mu srce poželi. Ne bom vam popisoval otroškega veselja, vsi smo ga enkrat uživali, žal, da ga ne moremo več tako!

Naglo je mineval čas v prijaznem, neprisiljenem razgovoru. Naposled se je moral Mirkec posloviti in z njim se je poslovila gospa doktorica, češ, da ne pušči samega svojega miljenčka.

III.

„Kaj misliš, Franjo“, začne moj prijatelj, „kje sem jaz praznoval božič ravno pred desetimi leti? Ugani!“

„Ako ga nisi doma pri svojih dragih, potem si ga pač na Dunaju, kjer si bil tedaj jurist, kolikor jaz vem“, mu odgovorim.

„Ne doma, — in ne na Dunaju, temveč — v Vrbi!“

„V Vrbi?“

„Da, na Koroškem! Ti se čudiš, torej poslušaj: Hrvatje in Slovenci na Dunaju smo prav prijateljski, bratski občevali med seboj. Če je priredil Slovenec veselico, smo se je udeležili Hrvati in če smo mi povabili Slovence, nam tudi niso odrekli. Popevali smo skupaj. Oni so se navduševali za naše bojne pesmi, a mi se zopet nismo mogli naslišati vaših melodijoznih popevk. Tako sem se seznanil z nekim koroškim Slovencec, Simonom Potočnikom. Majhen, droban dečko je bil, čist in nedolžen kakor sv. Stanislav, odkritosrčen in dober, da ni nikdar nič slabega mislil o nikomer. „Krokovi“ se navadno ni udeleževal. Če smo ga pa vendar dobili med se in če se je razveselil, smo ga tako dolgo silili in mu prigovarjali, dokler ni zapel, in to sam. Znal je samo eno pesem in od te samo pol kitice, namreč:

„Ribce po jezeru plavajo,
glavce pa venkaj molo.“

Ko je končal, je zazvenel razposajen smeh, da da ga ni bilo moči ustaviti. Simen je bil namreč izvrsten dečko, samo pevec ni bil. Če si mu dal glas, ga ni nikdar pogodil, temveč je zapel nekaj glasov višje ali nižje. Zdaj si lahko sam misliš, kakšno je bilo njegovo petje. In če smo se mu nasmejali, nam ni zameril, seveda, če ni bil slučajno slabe volje, temveč se je šel z nami vred.“

Da se prijatelju pri pripovedovanju grlo ne posuši preveč, sem vzdignil čašo sremca in s prijateljem Mirkom sva se „pomirila“, to je, izpila sva čašo na medsebojno prijateljstvo. Potem pa je Mirko nadaljeval:

„Jaz in Simen sva postala najboljša prijatelja. Ko so se približale božične počitnice, mi reče neki dan Simen: „Pojdi z menoj na Koroško!“ Izprva sem ga začudeno pogledoval, češ, ali zbijaš slabe šale? Zdaj, v tej zimi in v tem snegu naj grem v še večji mraz, v še debelejši sneg. Saj veš, mi Slavonci smo

mehkužneži in jaz sem si že želel proč iz te burje in iz mraza pod milejše podnebje.

„Povabi me boljše poleti, a ne sedaj“, odgovorim prijatelju.

„E, poleti gre vsak lahko“, odvrne šalivo. „Če si junak, pojdi zdaj! Kaj misliš, da se po zimi ne vidi pri nas nič zanimivega? Gledal boš naše gorske velikane, kako se žare njihovi vrhovi, ko obseva solnce njihove s snegom krite glave. Videl boš Vrhško jezero, pokrito črez in črez z debelim ledom. Se zaljubiš se v kako krasno drsalko. Ona bo sedla na sani, in ti ji boš rinil kakor ponižen sluga, a pri tem se boš naslajal ob pogledu na bujne lase in na krasno lice, zardelo od mraza in morda od tajnega hrepenenja po tebi.“

Tako dolgo mi je delal skomine, da sem pisal očetu, materi in svoji izvoljenki, je li nimajo nič proti temu, da ne pridem to leto domov božičevati. Ko sem dobil vsestransko dovoljenje, sem se res odpeljal s prijateljem v njegovo domovino.“

Ko sva se zopet okrepila s čašo vina, vprašam doktorja:

„Ali si doživel kaj posebno znamenitega na Koroškem?“

„Zabaval sem se izvrstno. Godba je svirala ob jezeru in na ledu plesali smo četvorko. Druge nesreče ni bilo, ker sem bil pustil srce na Hrvaškem.“

„Kaj pa z razmerami koroških Slovencev si se kaj seznanil?“

„Pravil mi je o njih že v Beču prijatelj Simen. Da je govoril resnico, sem spoznal sam za svojega bivanja v tej deželi. Svabčarji so res grozni in to v popolnoma slovenskih krajih. Naj ti povem še en dogodek, ki se mi je pripetil takrat.“

Sprehajam se po cesti — kolikor so spominjam proti Beljaku — in čakam Simena, ki se je nekje zadržal. Kar zaslisim otroški jok. Ozrem se in zagle-

ve skorje ne. Kaj bi radi imeli! Te dni so zborovali na Dunaju nemški apotekarji in nekdo je tožil, da je preveč čeških apotekarjev in da je to slabo za Nemce. V svoji modrosti je nasvetoval to-le: Vsak narod naj izobrazí samo toliko lekarnarjev, kolikor mu pripada po njegovem številu. Torej naj se omeji njih število, kakor so nekdanje omejevali število rokodelcev po mestih. To je bila nemška postava, z njo so silili naše rokodelce, da so morali svoje žive dni služiti nemškemu mojstru za pomagače in le tedaj mogli postati mojstri, če so se oženili s hčerami nemških mojstrov. To je bila nemška „svoboda“ in pod ta jarem bi nas ti „svobodnjaki“ radi hitro spel vpregli. Seveda se za take budalosti ne bo našel noben državni zbor; a kaže nam jasno, kako si mislijo take buče „novo svobodomiselnost Avstrijo!“

* **Posnemanja vredno.** Vrlí Mohorjani v Slivnici pri Mariboru so darovali za mariborsko dijaško kuhinjo 40 K in za obmejne Slovence 20 K.

* **Poslanci S. K. Z.** so pretekli teden z vso odločnostjo zahtevali, da se takoj prične druga podpora akcija zaradi suše na Sp. Stajerskem. Min. predsednik Bienenrth je obljubil, takoj vpeljati vse predpriprave.

* **Za poškodovane po suši na Sp. Stajerskem** je izgovoril državni poslanec Roškar v državni zbornici dne 19. t. m. pri predlogu za podporo prav tehtno besedo. V kratkih, jedrnatih besedah je opisal slabo stanje kmečkega stanu in njegovih delavcev. Tudi dobra trgata in bogato sadje kmetu nista pomagala, ker ti pridelki nimajo letos nobene cene. Prva podpora v senu in slami nikakor ne zadostuje in bi bila brez vsega pomena, ako ne sledi kmalu druga. Na samo kmetu, ampak tudi viničarju, ki je živinorejec, se mora pomagati. Stanje kmečkega stanu se sploh mora povzdigniti, da ga ne bo vsaka uima spravila v največje težave. Poslanec je s svojo zgovorno besedo našel mnogo poslušalcev in priznanja.

* **Zaradi dobave soli** so poslanci S. K. Z. bili pri voditelju finančnega ministrstva ter se pritožili čez počasno postopanje v Gradcu. Voditelj je obljubil odpomoči.

* **Potovalni učitelj Goričan** je član „Narodne stranke“ v Mariboru. Da še bolj dokumentira svoje liberalno prepričanje, se je dal voliti v načelnstvo vinske zadruge v Celju, kjer sedi v bratovskem obsevu z najhujšimi sovražniki organiziranega kmečkega ljudstva, dr. Božičem, Benj. Kunejem, Malus-om, „kandidatom“ Zdolšekom, Cvetkom, Črnelcem, Mih. Joštom itd. skupaj. Vprašamo g. Goričana: Ste Vi potovalni učitelj za dohtarje in magnate, ali za kmečko ljudstvo, katero stoji skoraj popolnoma v taboru K. Z.? Ali smatrate za umestno, da se kot deželni gospodarski uradnik umešavate v politiko in delujete proti kmečkemu ljudstvu? Mislite, da se s tem, da javno delujete za liberalce, zahvaljujete duhovnikom in pristašem Kmečke zveze za to, da so za Vaša predavanja agitirali? Ali ne veste ali nečete znati, da je celjska vinska zadruha le neka akcijska družba vinskih magnatov, a ne kmečka zadruha? O Vašem postopanju se še pomenimo!

* **Dr. Ploj** se je v državni zbornici branil proti napadom poslanca Malika ter milo zatrjeval, da nikdar ni bil Nemec in da je vedno in povsod deloval za slovo med Nemci in Slovenci. Opravičevanje pred Nemci in opisovanje samega sebe, kako krotek je proti Nemcem, je naredilo, kakor se nam zdi, na slovenske poslance skrajno slab utis. Če dobimo brzopisni zapisnik v roke, priobčimo Plojeve solze.

dam nedaleč od sebe deklico, ki je plakala in klicala: „Mama, mama!“ Ze se ji mislim bližati, ko me dete zagleda in priteče k meni. Prime me za roko ter me vleče, rekoč: „Odvedi me domov!“ Prašam jo.

„Kje pa si doma?“

„I — doma“, mi odgovori dekletce in me potegne krepkeje za seboj.

„Kje pa je to?“ jo vprašam zopet.

„Tam, kjer mama kuhajo“, odgovori nestrpno čakajoč, da jo povedem do matere. Dasi se mi je smililo zapuščenost dekletce, sem se moral vendar malo zasmejati na ta prav otročji odgovor. Vlekla me je za seboj in šla sva dalje. Začnem izpraševati deklico, zakaj je ostala sama. Ali nisva se mogla razumeti. Jaz sem za veliko silo lomil slovenščino, dete pa je govorilo koroško narečje. Oziral sem se neprestano po Simnu in kamen mi je padel od srca, ko sem ga zagledal, da hiti za nama. Z začudenjem je gledal mojo malo spremljevalko. Ko sem mu stvar pojasnil, začne on dete izpraševati. Razumela sta se in dete je povedalo, da je šla mati na delo, ona sama pa in njena starejša sestra ste šle v trg. Dete je bilo trudno od dolgega pota in je nazaj grede tožilo in jokalo. Sestra pa je postala nevoljna, pustila dekletce in odšla sama naprej domov.

„Lahkomišelní, brezvestni ljudje“, rečem Simnu, ko mi pove žalostno usodo najine male znanke.

Ko gremo vsi trije dalje, pridemo do razpotja. Simen vpraša deklico: „Kod pa zdaj?“ Revica je gledala in ugibala, toda ni vedela, po kateri poti je prišla od doma. Nazadnje se odločiva za eno izmed obeh poti. K sreči pridejo za nami neke ženske. Ko je deklica povedala, čegava je, so žene obljubile, da poiščejo mater in da ji izroče dete. Ko sva bila sama, začne moj prijatelj Potočnik, ki je bil fantast, kakoršen si ti:

„Taka zapuščena deca smo vsi koroški Sloven-

* **Za obmejni sklad.** Posojilnica v Ljutomeru, namesto razsvetljave dne 2. grudnia 30 K, Jur. Kovač, Ljubljana 8 K.

* **Slovensko čebelarstvo društvo** za Spodnji Stajer zboruje dne 28. grudnia t. l. ob 11. uri predpoldne v slovenski šoli v Ormožu po sledečem vporedu: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitve. 5. Predavanje pot. učitelja g. Juraniča. 6. Slučajnosti. Vsaka podružnica naj pošlje svoje zastopnike. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Mariborski okraj.

m „Verfluchter windischer Hund“ (prokleti bin-dišarski pes) ta in enaka psovanja Slovencev so v Mariboru že kar na dnevnem redu. Kdor ima večkrat opraviti na ulici, lahko sliši te vzbruhe nemške in nemškutarske onemoglosti po desetkrat na dan. Policija ve za to prav dobro, a ne stori proti temu ničesar. Tukaj naj bi se pobrigal naš slavni občinski svet in napravil red, slovenske napise in zastave pa naj pusti na miru.

m **Studenci pri Mariboru.** Na naši nemški ljudski šoli, ki jo obiskujejo skoraj izključno slovenski otroci, imamo, kako znano, nepotrebne paralele z nemškim učnim jezikom. Nekateri slovenski stariši so napravili prošnjo na deželni šolski svet, da se naj nemške paralele opustijo in spremenijo v paralele s slovenskim učnim jezikom. Spoznali so, da je potrebno, če se njih otroci tudi nauče slovenski jezik, ki je dandanes v vsakem uradu potreben. To je pa seveda mariborske nemške burgarje strahovito razburilo. Tuhtali so in tuhtali, kaj bi se dalo proti temu napraviti. Slednjič so jo vendar le pogruntali. Sklicali so za pondeljek zvečer v gostilno „Kreuzhof“ shod, na katerem bi se naj protestiralo proti omenjeni zahtevi. Prišlo je res do sto ljudi, a videlo se je na obrazih, da dober del poslušalcev niti ne ve, za kaj se gre. Govoril je mariborski deželnozborski kandidat učitelj Gassareck. Razpravljal je o vseh možnih in nemožnih stvareh, kar mu je pač prišlo v njegovi brezmejni skrbi, izpodrinuti slovenščino na ljudskih solah, na pamet. Slavil je nemški jezik in nemško kulturo (ki obstoja mimogrede omenjeno, pri nas v tem, da se psava in zahrbtno napada Slovence in razbija okna) na vse pretege, ni pa omenil dejstva, radi katerega se je napravila prošnja na deželni šolski svet, namreč, da je večina otrok slovenska in da se morejo ti otroci le na podlagi slovenskega jezika kaj naučiti. Nek drug govornik se je razvnel nad „črno“ stranko, češ, da je ona edina povzročila to prošnjo in da hoče vsejati sovraštvo med Slovenci in Nemce. Poslušalci so se mu seveda smejali. Končno je bila še sprejeta resolucija, v kateri se protestira proti ustanovitvi slovenskih paralel, ki bi le napravile nemir (!) med ljudstvom in ker ima Maribor izključno nemško šolstvo, torej mora tudi biti v Studencih nemška šola (zelo modro!). Utruktivistične (dvojezične, čitatelj resolucije je izgovarjal „ultraquisti-sche“) šole stoji globoko pod nemškimi. Če se name-ravajo razrediti razširiti, smejo se razširiti samo nemški. — Kdor ne pozna naših razmer, moral bi se tem kolobocijam iz srca smejati. Obžalovati moramo le poslušalce, ki so v svojo lastno škodo, ako se slovenske paralele ne dosežejo, glasovali za to tako nespametno utemeljeno resolucijo.

m **Selnica ob Dravi.** Vsled sklepa učiteljske konference se izreka veleč. g. župniku G. Hrstel-u v imenu učiteljstva in otrok najsrčnejša zahvala za velikodušni in patrijotični dar 50 K, ki jih je podaril šoli ob priliki cesarskega jubileja za pogostenje

ci. Sami tavamo in iščemo poti do skupne matere. Koliko imamo bratov in sestra, ki nas ostavljajo, ker so jim že preveč naše tožbe, ker nas ne umejo ali nočejo umeti. Zapustijo nas in naš narod, pa grede svojo pot, na kateri ni ne kamenja ne trnja, grede tja, kjer ni treba poslušati jadikovanja, med srečnejši narod, v tabor tujecev. In vest jih ne peče, da so nas pustili brez vodnika. Se zasmehujejo nas in naše tožbe.

„Vidiš, doktore, prijatelj Simen je imel prav. Nj treba biti fantast, da tako govoriš. Mati bi morala biti koroškim Slovincem — vlada. Ali ona jim je mačeha, ki ljubi samo svojo deco — Nemce. Slovenci pa so samo na poti razvajenemu edinčku — Nemcu. Vlada bi le svojega ljubljénčka obsipavala z vsemi darovi, božičnimi in drugimi. Ker se pa oglašja tudi drugi sinček, Slovenec, bi mu mačeha rada s silo zaprla usta, da ne bi kričal. Boji se, da ne bi tudi njega morala potolažiti s kakšnim darilcem na škodo sinčka — Nemca. Se več — slovensko deco odtuja je slovenski materi in tako dobivamo brate in sestre, ki nočejo poznati ne svojih bratov in sestra, ne svoje matere!“

„Vem prijatelj, da ste zatirani“, odvrne doktor. „In dasi sem prozajčen, vendar čutim, globoko čutim ljubezen do slovenskih bratov. — Ali, že je od-bila enaista ura. Predno nama prinese dekla čaja, izpijva čašo na srečnejšo bodočnost Slovanov. Naj nas blagoslovi novorojeni kralj!“

Trčila sva in zapela:

„Narodi se kralj nebeski
od Marije čiste Djevice.
Na tom mladom letu veselimo se,
mladoga kralja mi molimo!“

Pri polnočnici, kamor sva kmalu potem odšla s prijateljem, sem molil za srečnejšo bodočnost koroških Slovencev.

šolarjev in za spominske slike, ki so se razdelile med učence.

m **Gor. Sv. Kungota.** Dne 19. t. m. jutraj je zgorel še-le letos zgrajen umetni mlin gosp. Ludevika Grosegger.

m **Mladeniška zveza** v Jarenini je imela v nedeljo, dne 20. t. m. svoj mesečen poučen shod. Udeležba je bila jako lepa. Nad 50 samih vrlih mladeničev je bilo zbranih. Žalibog, sta nas oba naprošena govornika na cedilu pustila. Namestu nju pa je govoril skoraj eno uro kaplan g. Vračko o perečih današnjih vprašanjih. Tudi mladenič Karol Rojs je govoril o pogubljivem uplivu žganjepitja.

m **Jarenina.** Prav imenitna reklamna sredstva ima na ia v svoji gostilni Jakob Hanzek, tam blizu Sv. Marjete, na poti, ki pelje iz St. Jakoba - Jarenine v Maribor. Že sam napis „Gasthaus zur Kunstmühle“ ti pove, da se shajajo v tej gostilni — če se ji sploh to ime priklada sami „künštni“ pa „fajn“ ljudje. — Imel sem pred kratkim priliko, da sem kot žejni potnik pogledal v ta künštni mlin. Res, povem Vam, g. urednik, ne bo Vam žal, če enkrat pogledate v to künštno koč. Same saperbolsko fajn reči se tam vidijo. Ta štimani gospod Hanzek imajo namreč tam izloženo srečo vseh sreč — „ljubega Stajerca“, pa seveda mariborsko špelo zraven. Fleten parček to! Hanzek pa se svoji mili mamki Germaniji hoče še bolj prikupiti s tem, da si je postavil na mizo, namesto popra in soli ter kruha, veliko škaflo — Süd-mark-Sammelkasten. To je tista skrinja blaženosti in sreče, iz katere zajemljejo gospod Hanzek vse svoje künšti in jih širijo po rojstni jim Nemčiji — tam pri Sv. Jakobu v Slov. Goricah.

m **St. Ilj.** v Slov. goricah. Iz Celja smo pre-jeli od č. g. Jak. Kosi, kaplana, izdaten božični dar 132 K 50 v za naš „Društven dom“, katere je ta vrli rodoljubni gospod nabral med celjskimi Slovenci. Vsem blagim dobrotnikom: Bog stotero povrni! Bog daj obilo tako požrtvovalnih, obmejne brate ljubečih gg.! Potem je upati, da bode kmalu stal sredi St. Ilja naš — Slovenski društveni dom! Vsem našim dosedanjim in bodočim dobrotnikom vesel Božič in srečepolno novo leto!

m **Za društveni dom v St. Ilju** je izročil gosp. Boštjan Kristovič v Avbergu našemu upravništvu 1 krono. Rodoljubi, posnemajte!

m **Partinje.** Občinski odbor je imenoval dne 3. maja t. l. sledeče zaslužne može častnim občanom občine Partinje: Gg. Franc Wella, okr. načelnik, Janez Roškar, okr. namestnik in dr. poslanec, Fr. Krajnc, okr. odbornik. Slednji v zahvalo, da nas je edino po njegovem prizadevanju okrajni odbor tako zdatno podpiral pri tako težavnem prevzetju dela nove ceste z dozdaj že izplačanimi 1600 kronami in z obljubo, da se prejmemo 300 kron takoj pri zgotovitvi drugega kilometra. Nadalje je imenoval odbor častnim občanom č. g. Ivana Bosina, kaplana pri Sv. Jurju kot zadoščenje za obrekovalni napad v ptujskem Stajercu radi tukajšnje občine, in g. Jurija Pavalec.

m **„Framske fajerber in g. hauptman“.** Že dva meseca obdeluje mariborska sodnja izlet framskega fajerbera in njegovega hauptmana. Poleteli so v framsko okolico na treh vozovih in, spili so dva soda piva. Veseli so se vračali proti domu. V Zagavčevi gostilni pa je bila godba in ples. „Fejerber“ bi rad plesal, pa narodna dekleta niso hotela. To je razkačilo hauptmana, izdal je povelje: „Auf mein Kommando absitzen, naj košta sto ali dvesto kron.“ Fejerber je naredil „hura“ in „štur“ na gostilno, po dekletih in fantih. Državno pravdnštvo pa je na podlagi orožniške relacije obtožilo fante in dekleta, ne pa „fejerbera“. Obravnava, ki se je vršila dne 18. t. m., pa je postala za g. hauptmana usodna. Zaslišane priče so tako neugodno za fejerber izpovedale, da se je morala obravnava pretrgati, ker se je zoper hauptmana in fejerber uvedla preiskava zaradi hudodelstva javnega nasilja. Pa še naj kdo trdi, da „Stajerc“ nima prav, da nemški poveljni jezik ne dovede fejerbera do nemške kulture! O izidu bomo svoj čas poročali.

m **Zamarkovo.** Umrli je dne 14. decembra t. l. Hinko Solak, veleposestnik in občinski odbornik v 59. letu svoje starosti. Čeravno Nemec, bil je nam Slovincem vedno naklonjen. Občinski odbor, na čelu gospod župan Rop, mu je kot svojemu odborniku skazal zadnjo čast s tem, da se je skoraj polnoštevilo udeležil pogreba. Kako je bil rajni še od prejšnjega časa kot gostilničar in mesar v Sv. Lenartu priljubljen, pokazal je njegov mnogoštevilni pogreb. V njegovih gostilniških prostorih nisi nikdar opazil kaj takega, kar bi žalilo slovenski čut, kakor sedaj pri njegovem nasledniku, sinu, kjer se vidijo nabiralniški nemškutarskih društev. Zato pa se zavedni Slovenci njegove gostilne ogibljejo.

m **Slov. Bistrica.** Pri učencih prvega razreda tukajšnje nemške ljudske šole se je pojavila škrlatica.

m **Studence pri Poljčanah.** Bralno društvo priredi skupno z mladeniško zvezo na novega leta dan poučno mladeniško zborovanje. Vse mladeniče prav prijazno vabimo, da se tega zborovanja udeležijo v obilnem številu.

m **Studence.** Lepo slovesnost s slavnostnim nagovorom gospoda nadučitelja J. Kokla, z deklamacijami otrok in petjem je tukajšnja šola pripravila